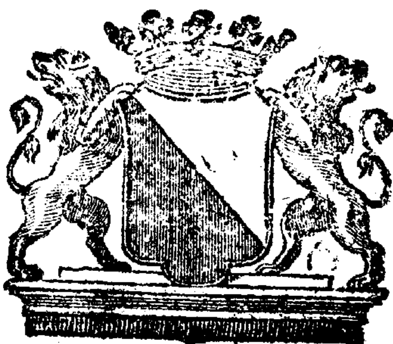
Aº. 1810. Nº. 27.

UTRECHTSCHE COURANT.

Vrydag den 2. Maart.

AMSTERDAM *den 28. van Sprokkelmaand.* Op den eersten dezer loopende maand is de hierna volgende Misfive door Z. M. aan de Wetgeving afgezonden.

De Koning, aan het Wetgevend Ligchaam.

MYNE HEEREN!

Ik heb my te leur gesteld gevonden in myne verwachting, van voor den 1sten van Louwmaand te kunnen terug keeren; uit de hiernevens gevoegde stukken van den *Moniteur* van gisteren, (*zynde dien van den 31sten van Louwmaand, en overgenomen in de Koninklyke Courant van den 5 en 6den van Sprokkelmaand*, *No.* 31 *en* 32;) zult Gyl. zien, dat de uitslag onzer zaken aan het gedrag van het Engelsch Gouvernement is verbonden.

Het verdriet, hetwelk ik heb ondervonden, is zeer aanmerkelyk vermeerderd na het lezen der onregtvaardige beschuldiging, welke men aan ons gedaan heeft, van de zaak van het Vastenland verraden te hebben, dat is, van onze Engagementen niet getrouw te hebben nagekomen; en ik schryve Uliedeu dit, ten einde den indruk te verminderen, welke eene zoo onregtvaardige en ontzettende beschuldiging op de harten van Ulieden, zoo wel als op het hart van elk waar Hollander, zal maken.

Terwyl, gedurende de vier jaren, welke sedert den aanvang myner Regering verloopen zyn, de Natie en byzonder Gylieden, geroepen, om voor hare belangen te waken, met zoo veel moeite en bezwaar, maar tevens met zoo veel gelatenheid, zoowel de verdubbeling der Impositien, als de zoo aanmerkelyke vermeerdering der publieke Schuld, mitsgaders de zoo groote en aan de bevolking en toestand van het Koningryk zoo onëvenredige Krygstoerustingen hebt gedragen, dachten wy weinig, dat men ons één beschuldigen zoude, onze verpligtingen geschonden en nog niet genoeg gedaan te hebben, op een oogenblik, dat de staat van zaken ter Zee ons alleen meer dan alle andere Landen te zamen drukte, en dat wy, tot overmaat van ongeluk, nog bovendien een blocus op het Vastenland moesten verduren.

Het is het inwendig gevoel van dit een en ander, Myne Heeren, hetwelk ons tot lydzaamheid moet aansporen, tot op het oogenblik, dat de regtvaardigheid van Z. M. den Keizer, myn Broeder, eene beschuldiging zal vergoeden, welke wy zoo verre af zyn te verdienen.

Ik kan niet berekenen, hoe lang ik nog zal verhinderd worden, de eerste en de levendigste myner wenschen te vervullen, deze namelyk, van naar myne Hoofdstad terug te keeren en my in deze bedenkelyke en hagchelyke oogenblikken in Ulieder midden te bevinden.

Hoe verwyderd dat oogenblik ook wezen moge, weest echter overtuigd, dat niets in staat is myne verkleefdheid aan de Natie en myne gehechtheid aan hare belangen, zoo min als myne achting en vertrouwen omtrent Ulieden, te veranderen.

(*geteekend*) LODEWYK.

PARYS, *den 21sten van Sprokkelmaand* 1810.

Op heden is door den Minister Vice-President, op last des Konings, in den Staats-Raad, tot welken alle de Ministers, als Leden van denzelven, geconvoceerd waren, voorgelezen de hierna volgende Brief des Konings, aan den Staats-Raad geadresseerd:

De Koning, aan den Staats-Raad.

Hoezeer ik de derde Maand, sedert myn vertrek, zie ten einde spoeden, is er nog niets beslist omtrent onze zaken.

Ik kan echter geen oogenblik na myne herstelling laten voorbygaan, zonder Ul. de verzekering te vernieuwen, dat alle mogelyke pogingen by voortduring zullen aangewend worden, om het aanwezen van het Ryk te bewaren. — Wy mogen ons niet ontveinzen, dat zulks ons groote en moeijelyke opofferingen zal kosten; dan, ik zal niet aarselen zoo er maar eenige mogelykheid is, dat Holland, na alles wat men van hetzelve vorderen kan, blyve bestaan, my aan de edelmoedigheid van den Keizer, myn' Broeder, te gedragen, in de billyke hoop, dat wy, wanneer eenmaal alle de redenen van misnoegen opgeruimd zyn, de Schadevergoedingen zullen ontvangen, op welke wy met zoo veel regt aanspraak kunnen maken, en die wy, meer dan ooit, noodig zullen hebben.

Myn oogmerk, door my in alles, het geen de Keizer, myn Broeder, van ons kan vorderen, naar zynen wil te schikken, is, hem te doen zien, dat wy vele Vyanden kunnen hebben, dat wy de slagtoffers kunnen zyn van den laster, van kleine hartstogten en belangen; maar dat wy niet opgehouden hebben en steeds voortgaan, den Keizer te bewonderen en ons als getrouwe Vrienden en oude Bondgenooten van Frankryk, beproefd door menigerlei opofferingen en gebeurtenissen, te gedragen. Byaldien ik in dit wezenlyk doel kan slagen, gelyk ik zoo vele redenen heb, dit te gelooven, zal al het overige volgen, dewyl het belang zoo wel als de neiging van Frankryk moet wezen, zyne Vrienden te begunstigen en te vergrooten, en niet dezelve te verkleinen. — Ik noodige Ul. dierhalve, alle uwe pogingen te vereenigen, om de verhuizingen naar buiten 's Lands, en alle wanhopige daden voortekomen, en de Natie optewekken, om met die bedaardheid, welke haar karakter zoo eigen is, en aan de regtvaardigheid harer zaak voegt, de beslissing van den Keizer over ons lot aftewachten.

Ik ben niet onkundig van het geen een ieder lydt. Ik heb alles gedaan, om onze zaak, op de best mogelyke wys, te bepleiten; noch het verlies van tyd, noch het mislukken myner pogingen; niets heeft my kunnen afschrikken: ook heb ik alle reden te gelooven, dat, zoo wy tot eenige schikking kunnen komen, die de mogelykheid van ons bestaan niet uitsluit, Holland zich nog uit dezen storm zal kunnen redden, byzonder, indien er, na dit alles, niet alleen geene redenen, maar zelfs geen voorwendzel van misverstand en ongenoegen, overblyven, waar toe alle myne pogingen strekken.

PARYS *den 21sten van Sprokkelmaand* 1810.

Uldr. toegenegen Koning,
(*Geteekend*) LODEWYK.

Nota van den Minister der Buitenlandsche betrekkingen, aan den Baron Röell, *Minister der Buitenlandsche Zaken van Holland.*

De Ondergeteekende, Minister der Buitenlandsche Betrekkingen van Frankryk is gelast, aan Z. E. den Baron *Röell*, Minister der Buitenlandsche Zaken van Holland, bekend te maken met de bepalingen, waartoe de tegenwoordige toestand van zaken van Europa Z. Keiz. M. verpligt. Byaldien dit besluit van eenen aard is, dat het aan het verlangen der Hollanders in den weg is, zoo doet zulks den Keizer gewis leed, en neemt hy het niet dan zyns ondanks; doch het onverbiddelyk lot, hetwelk de zaken dezer Wereld leidt, en het geen wil, dat de Menschen door de gebeurtenissen medegesleept worden, verpligt Z. M., met een' vasten tred de maatregelen te volgen, waar van hem de noodzakelykheid is bewezen, zonder zich door bedenkingen van een' minderen aard te laten afleiden.

Toen Z. Keiz. Maj. een van Hoogstderzelver Broeders op den Troon van Holland plaatste, had hy niet voorzien, dat Engeland openlyk het beginsel eens altyddurenden Oorlogs zou durven verkondigen, en dat, om dit voltehouden, hetzelve tot grondslag van deszelfs Wetgeving zou hebben aangenomen de gedrochtelyke beginselen, welke deszelfs Raadsbevelen van Slagtmaand 1807 hebben voorgeschreven. Tot dien tyd toe werd deszelfs Zeeregt, wel is waar, door Frankryk bestreden en door de Onzydigen gewraakt; edoch het sloot niet alle Scheepvaart uit, en liet den Zeevolken nog eene soort van onafhankelykheid over. Er lagen weinige hinderhissen voor de gemeene zaak in, of Holland met Engeland Handel dreef, het zy door tusschenkomst der Onzydigen, het zy door derzelver Vlag te ontleenen. Marseille, Bordeaux en Antwerpen genoten hetzelfde voordeel. Engeland had nog te ontzien de Amerikanen, de Russen, de Pruissen, de Zweden en de Deenen, en deze Volken maakten eene soort van band uit tusschen de Mogendheden, door de Zeeën van elkander gescheiden.

De vierde Coalitie heeft dezen staat van zaken vernietigd; Engeland, geslaagd, om Rusland, Pruissen en Zweden tegen Frankryk te vereenigen, heeft zich niet meer tot zoo veel ontzag verpligt gezien; toen was het, dat, en de woorden en de zaken misbruikende, het de aanmatiging heeft opgestoken, al de Regten der Onzydigen, voor een eenvoudig Decreet van Blokkade te doen zwygen en verdwynen. De Keizer is genoodzaakt geworden, weerwraak te bezigen, en, by deszelfs intogt in Berlyn, heeft hy op de Blokkade van Frankryk geantwoord, door de verklaring der Blokkade van de Britsche Eilanden. De Onzydigen, en voornamelyk de Amerikanen, vorderden uitleggingen omtrent dezen maatregel. Men antwoordde hun, dat, hoezeer de opgeryme stelling, van eenen Staat geheel en al te Blokkeren, eene ondragelyke overheersching werd, de Keizer zich daarby bepalen zou, met op het Vastenland den Koophandel der Engelschen te fluiten; dat de onzydige Vlag ter Zee geëerbiedigd zou worden; dat deszelfs Oorlogs-Vaartuigen en Kapers de Scheepvaart der Onzydigen niet zouden storen, dewyl het Decreet niet dan te Land ten uitvoer moest gebragt worden. Doch even deze uitvoering, welke verpligtte, de Havens van Holland voor den Handel met Engeland te sluiten, kwetste de Handels-belangen van het Hollandsch Volk, en stond deszelfs oude gewoonten in den weg. Eerste bron van heimelyke tegenkanting, die tusschen Frankryk en de Hollanders begon te bestaan. Van toen af zag Z. Keizerl. Maj. met smert, dat de Koning van Holland zich zou geplaatst vinden tusschen deszelfs eerste en ontegenzeggelyke pligten, deszelfs pligten jegens den Keizerlyken Troon, en het Handels-begrip der Hollandsche Natie. Nogtans wapende zich Z. Keizerl. Maj. met geduld, en sloot de oogen, verwachtende van de weldaad der gebeurtenissen een toeval, hetwelk zynen Broeder uit den smertelyken tweestryd, waarin hem deze toestand stelde, zou redden.

Middelerwyl had de Vrede van Tilsit plaats. De Keizer van Rusland, uitgetart door den hoon, dien Engeland deszelfs Vlag had aangedaan, terwyl hy voor hetzelve streed, en verontwaardigd over den afgryselyken aanslag op Koppenhagen, maakte met Frankryk eene gemeene zaak.

Toen hoopte Frankryk, dat Engeland voortaan de onnuttigheid zou inzien van een' langeren stryd, en dat hetzelve het oor zou leenen aan woorden van bevrediging; doch deze hoop werd weldra verydeld. Terzelfder tyd, dat deze hoop verydeld werd, legde Engeland, even als had de onderneming op Koppenhagen hetzelve alle schaamte benomen, en alle Teugels verbroken, deszelfs Ontwerpen bloot, en verkondigde deszelfs Raadsbevelen van Slagtmaand 1807, eene oorkonde van Dwingelandy en Willekeur, die Europa heeft verontwaardigd. By dit Staatsstuk regelde Engeland, hetgeen Schepen der vreemde Natien mogten aanvoeren; legde dezelven de verpligting op, in deszelfs Havens ten Anker te komen, alvorens zy zich naar derzelver bestemming mogten begeven, en onderwierp hen, aan hetzelve een' Impost te betalen. Aldus maakte het zich meester van de algemeene Scheepvaart, erkende geene Zee-Natie meer als onafhankelyk, maakte alle Volken aan zich Cynsbaar, onderwierp ze aan zyne Wetten, stond hen niet toe Handel te dryven, dan tot deszelfs voordeel, grondde zyne Inkomsten op de nyverheid der Volken en op de voortbrengselen van derzelver Grond, en verklaarde zich de Opperheerscher van den Oceaan, waar over het beschikte, gelyk elke Regering beschikt over de Rivieren, die binnen hare Staten stroomen.

Op het zien van deze Wetgeving, die niets anders was, dan de verkondiging van de algemeene Opperheerschappy, en die over den geheelen Aardbol het gebied des Britschen Parlements uitstrekte, gevoelde de Keizer, dat hy genoodzaakt was, eene uiterste party te kiezen, en dat hy liever alles moest te werk stellen, dan te gedoogen, dat de Wereld zich onder het haar opgelegd juk kromde. Hy vaardigde zyn Decreet van Milaan uit, hetwelk verklaart de Schepen, die de door Engeland opgelegde Schatting hebben betaald, gedenationaliseerd te zyn. De Amerikanen, bedreigd, zich op nieuw aan het juk van Engeland onderworpen te zien, en hunne zoo roemryk verkregen onafhankelykheid

Zie verder den kant van deeze Blads.

te verliezen, legden een algemeen Embargo op al de Schepen, en zagen van alle Scheepvaart en Koophandel af; aldus het belang van het oogenblik opofferende aan hetgeen het belang is van alle tyden, het behoud hunner onafhankelykheid.

De goede uitslag dezer groote maatregelen hing voornamelyk af van derzelver uitvoering in Holland. Holland, integendeel, stelde daar aan een hinderpaal in den weg; hetzelve voer voort met Engeland Handel te dryven. Alle vertoogen van Frankryk, hieromtrent, zyn vruchteloos geweest. Z. Keizerl. Maj. is genoodzaakt geworden, tot maatregelen van gestrengheid toevlugt te nemen, die zyne ontevredenheid getuigden. Tot twee malen toe zyn de Fransche Grens-Tollen voor den Handel met Holland gesloten geworden. Zy zyn het op dit oogenblik: zoo dat Holland geene wettige gemeenschap meer heeft met de Volken van het Vasteland; terwyl de Keizer besloten heeft, deze Grenzen niet weder te ontsluiten, zoo lang de omstandigheden niet veranderd zyn; inderdaad, zou het zyn, dezelve den Engelschen Handel open te stellen. De Hollandsche Natie, yver van de Vaderlandsliefde der Amerikanen natevolgen, heeft, in alle deze omstandigheden, geschenen, door niets anders geleid te worden, dan door ellendige Koopmans-belangen.

Van een' anderen kant ziet de Keizer Holland zonder Krygsmiddelen, en byna zonder Bronnen voor deszelfs eigen verdediging: het is zonder Zeemagt; de 16 Schepen, welke het leveren moest, zyn ontrakeld geworden: het is zonder veerkracht. Tydens de jongste Krygsonderneming der Engelschen, heeft de gewigtige Stad Vere, die noch van voorraad voorzien noch gewapend was, geenen tegenstand geboden; en de belangryke post van Bath, waarvan de slaging van zoo vele gebeurtenissen kon afhangen, is, zes uren vóór dat des Vyands Veldontdekkers aangekomen waren, verlaten geworden. Zonder Leger, zonder Tollen; men zou schier kunnen zeggen, zonder Vrienden en zonder Bondgenooten, zyn de Hollanders eene verzameling van Kooplieden, bezield met het belang van hunnen Handel, en maken eene ryke, nuttige en aanzienlyke Maatschappy uit, maar geenszins eene Natie.

Z. Keizerl. Maj. verlangt den Vrede met Engeland. Hoogstdezelve heeft te Tilsit stappen gedaan, om daartoe te geraken; dezelve zyn vruchteloos geweest; die, welke hy te Erfurt, met zynen Bondgenoot, den Keizer van Rusland, heeft beraamd, hebben geen' beteren uitslag gehad: de Oorlog zal derhalve van langen duur zyn, dewyl alle gedane pogingen, om tot den Vrede te geraken, vergeefsch geweest zyn. Zelfs het voorstel, om Commissarissen naar Morlaix te zenden, ten einde aldaar over de uitwisseling der Krygsgevangenen te handelen, hoezeer door Engeland te weeg gebragt, is zonder uitwerking gebleven, toen men bevreesd was, dat hetzelve eene toenadering kon ten gevolge hebben. Engeland, door zich, by deszelfs bevelen van Slagtmaand 1807, de algemeene Opperheerschappy aante-matigen, en door het beginsel van een' eeuwigdurende Oorlog aantenemen, heeft alles verbroken en alle maatregelen geweigerd, om deszelfs aanmatigingen te keer te gaan. Byaldien, derhalve, de verandering, welke laatstelyk by het Engelsch Ministerie heeft plaats gehad, er geene in de beginselen van Engeland te weeg brengt, hetgeen gemakkelyk zyn zal op te maken uit de Redevoeringen, welke in het nieuw Parlement zullen worden gehouden, en indien hetzelve voortgaat, het beginsel van den eeuwigdurenden Oorlog en de algemeene Opperheerschappy te verkondigen, door deszelfs Raadsbevelen te handhaven, in dat geval, is de ondergeteekende gelast, aan het Ministerie en aan de Hollandsche Natie te verklaren, dat de tegenwoordige toestand van Holland onbestaanbaar is met de omstandigheden, waarin de nieuwe door Engeland aangenomen beginselen de zaken van het Ryk en van het Vastenland gesteld hebben; dienvolgens neemt zich Z. Keizerl. Maj. voor:

1º. Tot zich terug te roepen dien Prins zyns Bloeds, dien Hoogstdezelve op den Troon van Holland geplaatst heeft. De eerste pligt van een' Franschen Prins, in den lyn der Erfelykheid van den Keizerlyken Troon geplaatst, is jegens dien Troon; wanneer dezelve daarmede in tegenstrydigheid zyn, moeten alle overigen zwygen; de eerste pligt van elk Franschman, in welke omstandigheid het noodlot hem geplaatst hebbe, is jegens zyn Vaderland.

2º. Alle de uitgangen van Holland en al deszelfs Havens door de Fransche Troepen te doen bezetten, even als de-

zelve zulks geweest zyn, van de verovering af, door Frankryk in 1794 gedaan, tot op het oogenblik toe, waarop Zyne Keizerl. Maj. hoopte, alles te verzoenen, door het oprigten van den Troon van Holland.

3°. Alle middelen in het werk te stellen, en zonder door eenigerhande bedenking weêrhouden te worden, om Holland tot het Stelsel van het Vastenland te doen terug keeren, en om deszelfs Havens en Kusten bepaaldelyk aan het Bestuur te ontrukken, hetwelk de Havens van Holland tot de voornaamste Stapelplaatsen, en het grootst gedeelte der Hollandsche Kooplieden tot Begunstigers en Handels-Agenten van Engeland gemaakt heeft.

PARYS, den 24sten van Louwmaand 1810. (Getekend,) Hertog van CADORE.

Heden brengen de Officiele Brieven van Parys, van den 24sten dezer, de zekere tyding mede van dadelyke Onderhandelingen tusschen HH MM. den Grooten Keizer en onzen Koning. Van derzelver uitslag kan men zich alles goeds beloven, daar de gezindheid van onzen Koning bekend is, om, tot behoud van het Vaderland, zich alle dragelyke opofferingen te getroosten, en zich zoo veel mogelyk in alien deele, naar het verlangen van Hoogstdeszelfs Doorluchtigen Broeder te schikken.

F R A N K R Y K.

PARYS *den* 24. *February*. Dezen nacht heeft, naar men verzekert, de Prins van Neufchatel de reis naar Weenen aangenomen. Men maakt de grootste toebereidselen, om de allerhoogste Bruid van Braunau tot hier overal op het luisterrykste te ontvangen; veele Hof-Equipages vertrekken naar Straatsburg. Niet minder zyn de toebereidselen voor de Feesten, die hier ter gelegenheid van het Huwelyk gegeeven zullen worden. Reeds zyn ook, naar men verneemt, voor den Hofstoet der nieuwe Keizerin 100 Dames van het Paleis, 6 Dames van Eer, 6 Dames voor de Aanmeldingen, en 18 Kamer-Vrouwen benoemd. Na de voltrekking van het Huwelyk zal het Hof zich voor eenigen tyd naar Compiegne begeven, om aldaar het aangename der Lente te genieten.

AMSTERDAM *den* 28. *February* 1810.

Bat. Refer. na den Vreede	4 pCt.	. .	31½	à	32½
Vryw. Neg. 1797 . .	5 pCt.	. .	33½	à	34½
Schuld Brieven en Losr.	3 pCt.	. .	22½	à	23½
Inschryving en Certific.	2½ pCt.	. .	21½	à	22½
Losr. 1798, 1799 en 1801.	3½ pCt.	. .	25½	à	26¾
dito Domeinen ——	4 pCt.	. .	—		—
dito . . . 1802.	5 pCt.	. .	36½		38
Oblig. Neg. 40 Mill. 1807.	6 pCt.	. .	58	à	60
Dito Neg. 20 Mill. 1809.	6 pCt.	. .	52½	à	53½
Cert. Neg. 30 Mill. 1808.	7 pCt.	. .	45¾	à	47
20 Jaar. Rent. van 1804.	5 pCt.	. .	23		23½
Oblig. Rusland.	5 pCt.	. .	70¾	à	71½
Oblig. Weenerbank.	5 pCt.	. .	38	à	44
Obligatien dito	4 pCt.	. .	34½	à	35½
Certificaten dito	5 pCt.	. .	30	à	31½
Geconsol. Inscriptien	5 pCt.	. .	—		—
Certificaten van dito	5 pCt.	. .	76½	à	76½
Oblig. Spanje . 1807.	5½ pCt.	. .	37¾	à	38½
Zweeden	5 pCt.	. .	71	à	71½

TE UTRECHT, BY DE LEEUW EN COMP.